

Datum: 23.07.2026

Medij: K1

Emisija: Uranak/k1

Autori: Redakcija

Teme: Evropska banka za obnovu i razvoj (EBRD)

Naslov: Gosti - Nebojša Obrknežev i Sava Stambolić

	Početak	Trajanje
Emisija	23.07.2026 07:00:00	480:00
Prilog	23.07.2026 08:23:00	40:22

38326

Srbija i Češka; Strateški dijalog SAD-a; Evropska banka za obnovu i razvoj

Srbija je u fokusu važnih evropskih i svetskih aktera. Češki premijer Andrej Babić stigao je u dvodnevnu posetu Beogradu; tradicionalno dobre veze sa Češkom se nastavljaju.

Potvrda o rastućem ekonomskom i političkom značaju naše zemlje na Zapadnom Balkanu stigla je i od Evropske banke za obnovu i razvoj; onaće u Beogradu otvoriti regionalni centar za jugoistočnu Evropu.

Saradnja Srbije i Sjedinjenih Američkih Država menja dosadašnju sliku naše zemlje na međunarodnoj sceni, to je ocenio i švajcarski list Veltvohe. Na Bliskom istoku: novi zaokret.

Dok Amerikanci nastavljaju sa udarima na Iran, Vašington i Rijad se približavaju mogućem nuklearnom sporazumu. Da li Srbija postaje najvažniji američki partner na Balkanu, i može li Beograd da balansira između velikih sila i evropskih partnera? Da li se na Bliskom istoku otvara novi front globalne nuklearne trke? O tome razgovaram s političkim analitičarima Nebojšom Obrkneževim i Savom Stambolićem. Dobro došli. Kako je?

Poštovanje. Dobro jutro, bolje vas našli. Poštovanje.

Znamo da dobro stojimo s Česima poslednjih, možda i decenija, nije samo godina.

Ali došao je Andrej Babiš; dva danaće biti tu, a nastavljamo da negujemo te dobre odnose.

Ali zbog čega je ova poseta važna, i je li ovaj trenutak čisto deo jednog protokola, ili i on ima pozadinu u svemu ovome? Pa, dobro ste rekli: dobro stojimo decenijama, a ja bih rekao čitav jedan vek i više. Zaista su te veze istorijski jako duboke; nema srpskog grada u kojem nema Masarikove ulice. Bilo je veliko prijateljstvo između njega i kralja Aleksandra Karađorđevića, i bilo je tu mnogo toga, mnogo saradnje, mnogo dobrih stvari u kulturi, privredi i u drugim sferama. A zadnjih godina došlo je do, da kažemo, nije nikad došlo do nekih loših odnosa, ali je došlo do blagog udaljavanja zbog toga što je prosto Češka imala neke periode u kojima je bila, ovaj, okrenuta, da kažemo, ovim nekim trendovima koji su postojali u Evropskoj uniji, koji su bili, onako, dosta suprotni bilo kojoj našoj politici. A sada se vratila, dakle, na vlast jedna opcija koja je zaista izuzetno bliska onome kako i mi vidimo stvari u Evropi.

Gospodin Babiš je političar koji ima izuzetno dobre odnose sa nama, izuzetno dobre lične odnose sa predsednikom Vučićem. To je negde ta škola i taj neki pristup i bivšeg predsednika Zemana, koji je bio izuzetan prijatelj, koji je bio jedan od prvih lidera. Čekajte, samo da ispravite me ako pogrešim: je li Zeman rekao da se kaje što su priznali, što su, što je Češka priznala Kosovo?

Tako je. Jeste, i Zeman je jedan od lidera u Evropi koji je jedini, dakle, tako otvoreno govorio o tome kakve su greške činjene 1999. godine.

I tu je, dakle, uspostavljen jedan isto sjajan odnos. I sada se prosto vraćamo se na najsrdanije moguće i najotvorenije odnose. I u periodu kada je ta, kako da kažemo, evrofanatična opcija bila na vlasti, i tamo je i dalje predsednik koji je isto, onako, da kažemo, vrlo blizak i potpuno odan NATO strukturama. Ovaj, dakle, čak i u vreme kada je i premijer bio iz te opcije, mi smo imali jako konstruktivne odnose, ali je, naravno, sa njihovih strana bilo nekakvih poruka koje se baš nama i nisu sviđale. I sada, eto, kako da vam kažem, jedna vrata se zatvore, druga se otvore, mada i ova u Mađarskoj odlaskom Viktora Orbana nisu se sasvim zatvorila. Toliko je snažno predsednik Vučić dobro postavio te odnose da i nakon dolaska Petara Mađara, mi smo već imali neke bilateralne posete mađarskih ministara i tako dalje, tako da ni tu sasvim situacija nije zatvorena. Ali nam je ovo veoma dobro i drago što u okviru te višegradске četvorke mi sada, pored Slovačke sa kojom imamo veoma, veoma duboke i temeljne odnose, gde je i takođe bila jedna, jedna pauza u jednom momentu pre gospodina Fica, sada i Češka se vraća prosto u taj prostor saradnje sa nama i otvara nam ta vrata srednje Evrope gde mi i geografski delimično pripadamo, a i gde možemo zaista da tražimo svoj prostor. A čekajte, kako stojimo sad sa tom višegradskom četvorkom? 2:2, je li? Pa, moglo bi se tako gledati.

Mada i sa Poljskom imamo, i sa Poljskom imamo izuzetno dobre odnose, i višegradska četvorka se sad zapravo ponovo reafirmiše. Dakle, i Petar Mađar je to baš i inicirao da se ponovo oni, jer dugo se nisu sastajali zbog tih raznih nekih međusobnih nesuglasica, i posebno između Poljske i Mađarske, sada se ponovo ta priča reafirmiše. Ona traje izuzetno dugo, od početka 90-ih godina, i bilo je tu uspona i padova, ali je za nas jako dobro da uvek imamo sa, zemljama u toj organizaciji dobar odnos, jer to je negde naš put i najbolji pristup Evropskoj uniji kroz taj srednjoevropski prostor, da ne budemo večiti taoci nekakvog Zagreba i nekih drugih koji su uvek pokušavali da nas odalje od tog srednjoevropskog prostora koliko god mogu. E, dobro, pričaćemo o Evropskoj uniji u nastavku ovog razgovora, samo da vidimo sa, o značaju ove posete. sa ekonomskog aspekta, što je ona važna?

Evo da sad, ja mislim da većina ljudi, pogotovo onih malo starijih, je li, znaju da je škoda bila češka, je li, da su se proizvodila tamo, i vezuju ih, je li, sećanja za to. Šta mi, kakva nam je razmena?

Datum: 23.07.2026

Medij: K1

Emisija: Uranak/k1

Autori: Redakcija

Teme: Evropska banka za obnovu i razvoj (EBRD)

	Početak	Trajanje
Emisija	23.07.2026 07:00:00	480:00
Prilog	23.07.2026 08:23:00	40:22

Naslov: Gosti - Nebojša Obrknežev i Sava Stambolić

Razmena je preko milijardu, sa Češkom. Šta mi izvozimo u Češku, šta uvozimo iz Češke, što je važno? Gledajte, kada govorimo o zemlji, evo što je Savo govorio, o odličnim, odličnim odnosima, i sve boljim i boljim iz godine u godinu, dakle, tu uvek imate prostora za većom ekonomskom saradnjom. Mi govorimo i o izvozu i o uvozu. Vidimo, politički nije loše, ali da vidimo ekonomiju. Tako je, politički. Gledajte, sve je politika.

Dakle, politički se to spušta i na ekonomiju, politički se spušta to i na privredu, i zapravo, i onda samim tim imate tu povratnu spregu da vam onda još politika bude još bolja nego na samom početku tog jednog ciklusa ili procesa koji se dešava. Tačno šta se izvozi, šta se uvozi, ja iskreno da vam kažem ne znam, ali verujem da... Ali da ima prostora za poboljšanje. Pa, apsolutno da, da.

Dakle, kada govorimo o Češkoj, i generalno zemljama centralne Evrope, dakle, i Slovačka i Češka, i manje više i Poljska, dakle, postoji, postoji, dobro tržište s jedne strane.

S druge strane, ako govorimo o, recimo, što se tiče energenata, manje više Češka je, Češka je u jednom momentu čak malo i zavisila od nas kada govorimo o gasu, recimo, kada je išao gas prema Slovačkoj, jer ona se nadovezuje zapravo na, na te određene krake. Tako da, donekle su nam i slični isti problemi u tom nekom, u toj nekoj sferi, znate. Tako da, diverzifikacija izvora snabdevanja različitih energenata, recimo, takođe u to, tu možemo napraviti neku, recimo, osovinu, znate. Dobro. Recimo, Srbija, Mađarska, Slovačka, plus Češka. Sad dajem samo predloge. A ono štoće konkretno biti razgovarano, toćemo videti tokom same posete. E, ali, još jedna važna poseta, jedan važan sastanak. Predsednik se sastao i sa delegacijom Evropske banke za obnovu i razvoj za jugoistočnu Evropu, i Beogradće biti centar u ovom delu sveta. kakav input daje takva odluka da jedna takva banka formira regionalni centar baš u Beogradu? Pa, gle, pa možemo slobodno da konstatujemo da je sam Beograd, iz Srbije, jeste centar mnogo čega kada govorimo o ovom prostoru.

Dakle, evo vidite, i Sjedinjene Američke Države, kada na koga hoće da se oslone na ovom prostoru, sada u ovoj jednoj novoj fazi, novoj eri, jeste Srbija. Kada govorimo o Narodnoj Republici Kini, jeste Srbija. Kada govorimo o institucijama, sad što si konkretno spomenuo, dakle, jeste Srbija. I, Srbija nije samo regionalni lider, čini mi se malo i šire, jer vi kada pogledate gde možete i investirati, i ako govorimo, to je jedno stecište i puteva na samome Balkanu, jeste zapravo, jeste Republika Srbija. Koliko se gradi, koliko se radi, sigurna i privredna i ekonomska klima zapravo vama daju taj input jedan određen za stabilnost, znate. E, sad, da, ali to stecište puteva, kako si ga ti sad nazvao. I geografski, vi sad kad pogledate. Ali bilo je kroz istoriju i izvor problema. Bilo je i da nema puteva, tako je. Ma ne, bilo je izvor problema.

Ta naša... Kuća na promaji. Kažite?

Kažemo, kuća na promaji, na raskršću puteva. Tako je.

Uvek su nam zavideli, uvek nam zabijali klipove u točkove. Nije bilo lako biti na toj poziciji.

Nije to drago sad plus konflikt. To je i sadašnjost, znate. To mi apsolutno razumemo.

Imaju zbog čega da imaju komplekse. Ja to njih skroz razumem. I trebaju da imaju komplekse, zato što mi se bavimo isključivo sobom. Naravno, vidite kakva je nama diplomatija.

Dakle, stvarno, iz godine u godinu dostižete jedan vrhunac. Ja uvek kad pomislim da je možda ove godine najviše dostignuta tačka u samoj diplomatiji, sledeća godina me zapravo pobija u tom nekom smislu.

I kada vi to sve sagledate, kad sagledate diplomatiju, kad sagledate ekonomiju, kad sagledate koliko ste vi svoji. A zašto? Često postavim pitanje: pa kako mi tako uspevamo, ne znam, sa svim zemljama sveta, i na istoku i na zapadu, i sad ovo sa Amerikom što se otvara novo. Pa, zato što ste svoji, što ste suvereni, znate.

Vi da ste nečiji, onda ovaj drugi ne bi vas prosto hteo. Dakle, to je jedna, jedna čista logika. I onda zašto sad, recimo, se oni opredeljuju konkretno za da Beograd bude centar za jugoistočnu Evropu? Pa, zato što ste svoji, znate. I ako vi stvarate sopstvenu dobru, pozitivnu, privrednu i ekonomsku klimu, dakle, to isključivo podvlačim, jer je najbitnije, onda, onda ste dobrodošli apsolutno za sve. Ali to što smo svoji, to, to nas i košta.

To nas košta. Evo, imate i pritiske. To što smo svoji, što nismo uveli sankcije, usaglasili se sa spoljnom politikom Evropske unije, to košta. videćemo sad kakoće na ovo približavanje Amerike i Srbije gledati svi ostali. Kad kažem ostali, mislim i na Brisel i na Peking i na Moskvu. O ovom regionu neću ni da pričam. Oni na sve gledaju sa veoma razdrogačenim očima. Koštalo nas je mnogo više kad smo bili evrofanatici, kada smo samo čekali i gledali u jednu stranu sveta. Onda su nas držali.

Ne, ne, ne odričemo se. Pa, u tome je stvar. Predsednik Vučić je od 2012.

godine, kad je krenula ta politika diversifikacije, dakle, traženja partnera na više strana, ali ne samo, retorički, nego zaista ozbiljnoulaženja u ozbiljna partnerstva na raznim stranama sveta, onda su i ovi

Datum: 23.07.2026

Medij: K1

Emisija: Uranak/k1

Autori: Redakcija

Teme: Evropska banka za obnovu i razvoj (EBRD)

	Početak	Trajanje
Emisija	23.07.2026 07:00:00	480:00
Prilog	23.07.2026 08:23:00	40:22

Naslov: Gosti - Nebojša Obrknežev i Sava Stambolić

zapadnjaci, ovi, da kažemo, evropski, taj milje koji je prirodno naše okruženje i gde moramo zaista da i gde idemo, gde imamo svoj evropski put, onda su i oni malo obratili pažnju.

I ja verujem da su ove stvari, pazite, Beograd je, kao što je rekao Nebojša, to je prirodni centar za mnoge stvari, a oni su veštački mnoge stvari stavljali u Tiranu, stavljali u Sarajevo, pokušavali tu da nas negde i ponize, da kažu: "Nećete vi baš, baš zato što ste najveći i najbitniji ovde, sadćete vi malo da se naučite poniznosti, da idete tamo kod Albanaca u, ne znam, dva puta manju zemlju i da tamo, ovaj, tražite da, da vi tamo budete sekundarni, a da oni budu primarni." A šta se desilo?

Jesu shvatili da su nas dovoljno prevaspitali ili su shvatili da su dovoljno grešili?

Ne, grešili su i to razumeju u tom smislu. Vide da Srbija stvara nezavisna partnerstva sa Kinom, sa Azerbejdžanom, sa zemljama drugim srednje Azije, da sa Amerikom pravi ovaj strateški dijalog. I onda sad jednostavno, da ne bi, pošto znaju daće sutra možda neka američka banka ili neki veliki investicioni fond ili ne znam šta imati centralu u Beogradu, onda i EBRD razmišlja da bi bilo pametno zauzeti neke pozicije pre. I pošto, i da ne pričamo o tome, naravno da sa našim... Znači, sad se utrkuju. Utrkuju se.

I mi inače imamo jako dobru, Evropska banka za rekonstrukciju i razvoj ima jako dobru saradnju sa našim vlastima godinama. Znači, mi smo se pokazali kao kredibilan i ozbiljan partner.

Naša vlada je sve projekte koje vode sa tim bankama koje imaju izuzetno visoke standarde realizovala na najvišem nivou i prosto objektivno je dobro i za njih korisno da ovde sa nama sarađuju na najvišem nivou.

E, dobro. I to da ne ispadne sad ovde mi da smo malo s previše entuzijazma, ovaj, sve to doživeli. Ali evo i Švajcarski list Veltvohe, on ocenjuje da strateški dijalog između SAD-a i Srbije postaje, predstavlja izuzetnu promenu američke politike prema zapadnom Balkanu u poslednjih nekoliko decenija. i sad ovo što je, gospodin Stambolić rekao, hoće li, može li se očekivati da i okruženje, da naše komšije promene svoje stavove prema Beogradu? Mislim na ove komšije koje nemaju baš... Pa, mogu oni da menjaju stavove, ali ja bih uvek sumnjao malo u te promenjene stavove, znate. Evo sad, recimo, kod nas se možda još toliko ni ne piše što se tiče samog tog strateškog dijaloga, ovaj, sa Sjedinjenim Američkim Državama, toliko, recimo, koliko se piše u samoj Hrvatskoj. Jutarnji i večernji list, zadoše se, oni, oni su, oni imaju dve stvari.

Dakle, jedno spominju što se tiče same, samog strateškog dijaloga, a neverovatno, iako je prošlo već nedelju dana, a mi za nedelju dana, vi, vi kad uzmete samo jednu nedelju što se tiče, gde je sve Vučić bio, dakle, počevši, ne znam, od narodnih veselja, pa konkretno obilazaka Francuske, Ukrajine, sastanci ovde, Svetska zdravstvena organizacija, govorim za prošlu nedelju samo, pa ponovo idemo sa narodom, pa evo danas prijem, konkretno došao je premijer Češke. Oni se bave i dalje, recimo, u kom redu je sedeo njihov Plenković. Ne mogu da ga pozicioniraju dalje, drugi ili treći i tako dalje.

Dakle, imaju dve stvari. Dakle, ovo sa Amerikom i gde su oni unutar Evrope, znate.

Ali mi, znate, prosto idemo dalje i dobro je dok se bave tim i to je to. kada govorimo o našim komšijama, naravno, vidite, politika pomirenja, pomirenja u regionu, to je jedan dugotrajni proces i ono što sasvim možemo da tvrdimo, dakle, Aleksandar Vučić, još kad je došao na vlast, nekoliko prvih koraka koje je imao kada govorimo o 2014. i 2015. godini i sa Hrvatima i sa političkim Sarajevom, stvarno je hteo da, da, da spušta, spušta tenzije i mislim da sa srpske strane jesu spuštene tenzije, ali onda imamo taj jedan drugi problem, a to je ono što nisu oni navikli da mi budemo ekonomski i, ekonomski i privredno toliko moćni i jaki da bi politički bili jaki, jer sve ovo je zbog jake politike.

Dobro, da se mi apsolutno razumemo. E, sada, da liće to promeniti, da liće stavove oni menjati?

Znate, mogu oni, kako da kažem, da menjaju određene stavove, ovaj, ali mislim suštinski daće uvek imati tu jednu svoju bit u sebi. Dobro, ali vi možete da nekoga volite, ne volite, možete da mu zavidite ili da mu ne zavidite, da imate neku vrstu emocije, ali u politici je sve interes.

I kako je moguće da, ako Amerikanci, Kinezi i svi kojima smo pričali do sad vide da je Beograd strateški partner ovde, ako vodite pragmatičnu politiku, pa valjdaćete se usaglašavati s tim.

Nećete ići mimo toga kad ceo svet i najvažniji igrači u svetu, a govorimo stalno, menja se ovaj svet, evo, menja se, menja se, ide ka tom multipolarnom i svi ti važni igrači multipolarnog vide Beograd za strateškog partnera. Gledajte, samoću dati jedan primer. Kada Evropa nije mogla da shvati da im, da im je komšija zapravo Ruska Federacija i da mogu da ih, da ih snabdevaju sa energentima i te kako povoljnim i da je tu pukla ta jedna određena veza, onda i ove manje zemlje, kako tek one da shvate da, kada govorimo, recimo, o našem regionu i Srbiji, da bi im sasvim bilo prirodno da je u Evropi Nemačka, Francuska i ostali. Pitanje je ko ide za čijim interesima, znate.

Pitanje je ko ide za čijim interesima. Ono što govorim za Srbiju, ono ide za ka svojim interesima. I zbog toga vi ovde imate stecište i Kine i Rusije i Evrope i Amerike i Bliskog Istoka i Afrike i koje god hoćete

Datum: 23.07.2026

Medij: K1

Emisija: Uranak/k1

Autori: Redakcija

Teme: Evropska banka za obnovu i razvoj (EBRD)

	Početak	Trajanje
Emisija	23.07.2026 07:00:00	480:00
Prilog	23.07.2026 08:23:00	40:22

Naslov: Gosti - Nebojša Obrknežev i Sava Stambolić

zemlje. A kada govorimo, ne znam, pa nađite mi zemlju u regionu da su, a mnogo bi bilo da kažem, svi ovi svetski lideri oviš, kada govorimo i Siđin Pinga i Putina i tako dalje, nema, nema dolazaka, nema, nema poseta ni u u Sarajevu, nema poseta ni u Zagrebu.

Dakle, to nije nešto da nama promaklo. Mi bismo takođe to prokomentarisali u svakodnevnicima da je, recimo, predsednik Narodne Republike Kine, na primer, bio u Hrvatskoj, ali nije bio, znate. I onda prosto, kako može da bude usklađenost, neka ili da se potrude da odnosi ti budu bolji. Znate, ne može samo jedna strana da vuče, da, da, da želi odnose da poboljša, kada ova druga, evo vidite, kažem, njihove, njihove i zapravo, evo, govorim o javnom servisu u samoj, u samoj Hrvatskoj, koliko se zapravo, vodi brige o nama, dok odnos javnih servisa apsolutno o njima, kako kažem, ne pričamo, zašto bi uopšte i pričao. Tako je.

E, dobro. I ta suverena naša politika, malopre smo se dotakli, i ta, kako ste rekli, kuća na promaji, to uvek košta i zadaje vam probleme. I, kakoće to izgledati u u vremenima koja dolaze? Hoćemo li mi moći da ostanemo na tom koloseku svom suverenom?

Vetroviće duvati s jedne i s druge strane. Ovo približavanje sa Amerikancima.

Hajde da krenemo sad kakoće na približavanje sa Amerikancima gledati Brisel.

Mi smo i dalje zvanično na tom putu. Pa, znate kako, do sad je uvek bilo, a govorimo da nisu baš sjajni odnosi Brisela i Vašingtona ili su nam u kraj, u najmanju ruku, su nam nejasni.

Ti odnosi su i jednoj i drugoj strani, bez obzira na šta bilo ko kaže, izuzetno važni i postoji tu određena, uvekće, vidite, i i za nas je veoma bitno. Nekoće reći: "Mi to sad gradimo te dobre odnose sa SAD na osnovu Trampove administracije i to kada prođe, proćiće i ti odnosi" i tako dalje. To nije sasvim tačno, zato što sa tako ozbiljnom državom kao što je, kao što su Sjedinjene Države, vi kada napravite jedan dobar odnos, toće imati neki svoj kontinuitet.

Neće se niko, neće doći na vlast sutra posle Trampa prvog. Verovatnoće doći neko iz njegove opcije. To je veoma moguće. Drugo, ako veoma i nemoguće.

Ako dobro, ali ako dođe, vidite, ima tu dosta ljudi koji zastupaju njegovu politiku, koji su perspektivni poput JD Vena i ostalih, ali ako dođe ova suprotna strana, neće doći tamo nekakav sad Bajden ili ne znam ko.

Doćiće i tu neki malo drugačiji ljudi, neki koji nisu gradili svoju karijeru na lažima iz Račka, na tome da su Srbi monstrumi iz 90-ih. Neki tu ljudi koji budu dolazili u tom nekoj budućnosti možda se neće toga ni sećati, niti imati bilo kakve veze s tim. A zatećiće nekakvu Srbiju koja ima te i te, koja gradi Đerdap 3 sa Amerikancima, koja gradi puteve sa Amerikancima, koja ima neke dobre odnose i samoće prosto ući u to i nastaviti ih. Zato je važno da ih sada uspostavljamo, da da smo to pokrenuli, da smo ušli u taj proces, da su neki drugi tradicionalni američki partneri na ovom prostoru malo ne toliko viđeni u tom procesu, malo više blokirani, da Amerikanci po prvi put u mnogo vremena gledaju i neke naše interese da ispoštuju. To su veoma važne stvari kojeće ostaviti, pa kao na primer to što, evo, američki istražitelji se pojavljuju u Republici Srpskoj da razgovaraju sa žrtvama. Da. Dobro, ispitaju.

To je, to je čudo. To je nešto što je prosto nezamislivo bilo do pre nekoliko godina.

Ovaj gospodin Brns, koji je zaista iz nekog jednog od tih Trampovih krugova uticaja, bio čovek kao prvi Amerikanac u Bratuncu da položi cvet i da se pokloni našim žrtvama. Tražili su, sada su rekli da strateški dijalog sa lažnom državom Kosovo neće započeti dok se ne ispoštuju prava Srba, dok se ne...

Znači, to je nešto što su, to su zaista ozbiljni signali koji prate. Prvo, Tramp podeli intervju s predsednikom Vučićem, što je nekoće reći simbolički, sviđa mu se, podilazi njegovoj sujeti, šta god, ali ne, iza toga slede ovi konkretni potezi, koraci koji zaista, da se setimo prošle godine, odnos prema rukovodstvu Republike Srpske, odnos pitanje Šmita koji je bio, ne znam, pitanje svih pitanja, počće, ne znam, rat u Bosni, spustila se tenzija. Ovaj Landau sa kojim je sad bio ministar Đurić je tu odigrao veliku ulogu. Afirmisali su ulogu Dejtonskog mirovnog sporazuma, davali izjave najviši funkcioneri State Departmenta da neće više Amerika da bude servis nemogućih nametnutih rešenja, nego samo isključivo u okviru realnih odnosa snaga na terenu, razgovora.

To je ono što nam treba i to je zaista pozitivno. E, dobro.

I hajde, svi želimo ovde, je li, da ta vodeća sila bude nam dobar partner, ali dok ne stignu te milijarde investicija iz ovih oblasti u kojima, o kojima se priča, prvenstveno energetika, pa je tu bila, ja mislim, tehnologije, ovaj, i vojska, je li, naoružav oružje. Tako je.

Želimo da se kupujemo i od Amerikanaca oružje. Apsolutno.

Da. Tako i dalje najveći deo para stiže iz Evropske unije.

Pa ne bih se složio. Mislim, kad pogledate sad koja, koja vrsta novca, ok, možda neke investicije, ako

Datum: 23.07.2026

Medij: K1

Emisija: Urank/k1

Autori: Redakcija

Teme: Evropska banka za obnovu i razvoj (EBRD)

	Početak	Trajanje
Emisija	23.07.2026 07:00:00	480:00
Prilog	23.07.2026 08:23:00	40:22

Naslov: Gosti - Nebojša Obrknežev i Sava Stambolić

računate što, što su ove stale zbog ovog, je li, neotvaranja i klastera, eto, ne računam na to, ali gledam, do sada najviše para je dolazilo iz... Pa dobro, po prirodi, vidite, to je prirodno zbog ugroženja zemalja Evropske unije. Bolje, ja bih to tako precizirao.

Ali to je zbog geografije. To je normalno. Toće uvek biti tako.

Pa dobro, ali mi kad kažemo da smo na evropskom putu, mi ne idemo da ne kažemo idemo ka zemljama Evropske unije, nego ka Evropskoj uniji. Znači, što sad, što sad odvajáš? To je sve Evropska unija.

Što sad odvajáš nemačke investicije od italijanskih ili francuskih? Ali da vam kažem nešto, ja recimo sad u poslednje vreme kad govorim, pogotovo o Evropskoj uniji, dakle, po pitanju nekih nacionalnih interesa naših, ja moram recimo da odvojim pet zemalja unutar Evropske unije, je l' tako, koje ne priznaju takozvanu Kosovo. Tako da, ni oni unutar sebe nekada nisu saglašeni i onda ja i Evropu sagledavam kao, pazite, ja Evropu malo sagledavam, ja sagledavam kao to je jedan konglomerat koji funkcioniše, ali mi moramo da vidimo kako smo sa kojom zemljom unutar Evropske unije.

Definitivno sa Holandijom nismo isto kao recimo sa Francuskom. Pa nismo ni s Nemačkom, ali najviše para dolazi iz Nemačke. Tako je. Tako je.

Ja se slažem da oni najviše ovde s jedne strane iulažu. Dakle, oko 80.000 radnih mesta, čini mi se da Nemci imaju na prostoru, da su otvorili ovaj u prethodnih 14 godina na prostoru Srbije.

Imaju i koristi zbog toga. Imaju koristi zbog toga. Tako je.

Ali ako govorimo o ovim drugim zemljama, ne bih ja toliko samo te investicije uvažavao više nego li recimo neke odluke nekih zemalja koje nisu u tom smislu novčane ili privrednog, privredne sfere.

Znate, pa ni jedna, vidite, ni jedna zapadna zemlja nam nije pomogla da očuvamo recimo železaru u Smederevu.

To je 5.000 radnih mesta. To je čitavo Smederevo. Zavisi od te fabrike i Kinezi su tu došli i sada posluju delimično i sa gubitkom čuvajući to. Pre toga su bili pre toga Amerikanci pa otišli i ostavili. Jeste, bili su. Dobro, sad pričamo posle kad je, kad je bila krizna situacija, dok je to bilo korisno Amerikancima, oni su bili tu.

To je bilo ono evrofanatično i vreme samo zagledanosti u zapad i spremnosti da se njima da sve za ništa. A sada, dakle, kada, kada, kada smo bili u velikom problemu, tamo Kinezi su došli. Što sad odbacujete? Čekajte, što sad odbacujete tu mogućnost? Je l' odbacujete zbog toga što smo mi drugačiji ili što su Amerikanci drugačiji? Ali šta mislite, koju mogućnost odbac?

To da US budu uzmu šta im treba pa odu kad im više, kad, kad više nije isplativo.

Pa dobro, Kinezi su dokazali, evo, već neko vreme, a pričam ne o tome, pa oni nisu to uradili.

Sad smo u... Aha. Mislite daće ponovo to da nam učine?

Tako je. Sad smo u naletu te ljubavi sa Amerikancima.

Dobro, ne bi. Pa sami ste rekli, sve je interes. Nema, nema ljubavi.

To je... nismo mi, znači, mi racionalno. Je l' stvarno mislite ono Vijetnam gde su Amerikanci ubili između dva i četiri miliona ljudi i je sada jedan od najvećih američkih partnera?

Ja to verujem, najčešće navodim kao primer i to i Japance, ali Srbi su Srbi.

Srbi su drugačiji. Pa vas zato pitam, jesmo li drugačiji?

Jesmo li se mi promenili pa sad verujemo da neće se dogoditi neki US ili su se Amerikanci promenili i zaista vide u nama, na ovim prostorima istinskog i najjačeg partnera?

Amerikanci se menjaju i u procesu su i ja se... to su pozitivne neke promene.

Mi smo, mi smo sa obe noge na zemlji. Mi smo se promenili u tom smislu da nećemo više da budemo ničije, da ispunjavamo ničije, ne znam kakve nametnute uslove. Čuli ste predsednika Vučića nedavno.

Rekli su za nešto: "Bilo bi dobro za klaster 3 da vi uradite to, to i to." On je rekao: "Hvala, doviđenja, da se bavim pametnijim stvarima." On je stvorio politiku u zadnjih 15 godina da može to da kaže, zato što i takoćemo reći svakome, ne samo Amerikancima, bilo kom od partnera, ukoliko postane nekorektan, počne da nas ucenjuje, tera nas da se samo odlučimo za tu opciju. Mi imamo dovoljno različitih varijanti da mi možemo da ne neke stvari ne prihvatimo. Naravno, prihvatamo sve ono što je na obostranu korist, što je u našem interesu i i verujem da više nikada nećemo biti u situaciji da velike sisteme... da, evo, pričali su svašta. Nije se privatizovalo Telekom.

Nismo je dali ni Nemcima ni ne znam kome. Čak je on, dakle, sad veliki investitor i uzima mnoge države u regionu, investira i kupuje druge kompanije.

Dakle, postoji mnogo primera gde se pokazalo da smo uspeli da zadržimo taj neki suverenitet i u tom ekonomskom smislu vraćamo u u srpsko vlasništvo fabrike koje smo davali za za džabe od 2000.

Datum: 23.07.2026

Medij: K1

Emisija: Urank/k1

Autori: Redakcija

Teme: Evropska banka za obnovu i razvoj (EBRD)

	Početak	Trajanje
Emisija	23.07.2026 07:00:00	480:00
Prilog	23.07.2026 08:23:00	40:22

Naslov: Gosti - Nebojša Obrknežev i Sava Stambolić

godina, regionalnim akterima, hrvatskim i drugim. Dakle, jasno je da smo i mi se vratili nekom samopouzdanju i da smo se vratili nekoj suverenističkoj politici koja jedina može da nam obezbedi u ovom 21. veku da opstanemo i da napredujemo. Mhm.

I to je zapravo suština za odgovor na tvoje pitanje što se tiče UST-a. Pazite, mi imamo per...

nisam samo uzeo UST kao odličan primer. Ne, odličan primer.

Pazite, dakle, oni kad su odlazili za jedan dolar su ga prodavali. Je l' tako bilo?

Tako je. I onda se vi Srbijo, snađite se kako znate i umete da očuvate faktički grad Smederevo kada govorimo o 5.000 ljudi koji tamo rade. Dakle, vi ste imali skroz drugačiju političku platformu do te 2012. godine. 2443, ja sam barem takav podatak našao, je kompanija ovde privatizovano, katastrofalno, bukvalno skoro ni jedna ne radi.

I vi kad stvarate tu jednu platformu da dajete makar kome, makar za šta i tako dalje, a nemate jasnu političku odrednicu ili niste stvorili taj jedan odnos sa tom zemljom u bilateral, recimo.

Dakle, i onda vama dođe, vam dođe tako jedna, hajde da kažem, udete glavom u zid.

I to je konkretno se desilo sa Smederevskom železarnom i nije ona jedini primer.

Ima tu još dosta primera. Nakon toga, šta vi radite? Vi radite, pa pogledajte samo ovo.

sad moramo da spomenemo Kinu pošto je Kina preuzela, samo, samo ovaj Smederevsku železaru 2016.

godine kad smo mi krenuli strateški dijalog sa Narodnom Republikom Kinom. Mi smo šta razgovarali tada, ovaj, o čemu sa njima? O sirovinama, o čeliku, zlatu i bakru.

Mhm. Za 10 godina, 2026. godine, mi o čemu razgovaramo?

O robotima, data centrima i veštačkoj inteligenciji. Dobro.

To je možda jedna dekada najbolje mogućeg prikaza šta znači strateški dijalog s nekim.

Bolje razumevanje, bolje postavljanje te određene političke platforme na kojoj se grade odnosi između dve zemlje. Ko se promenio? Pa promenili smo se i mi, a promenili su se Amerikanci. Dakle, to ja iskreno mislim i bitno je, dakle, bitno.

Sava je spomenuta neke jako bitne stvari. Dakle, taj Bratunac meni je najviše zapao za oko. Ja ne znam da li je jedan predstavnik zapadne zemlje bio do sada u Bratuncu, ali znam da je ove godine bio predstavnik izaslanik Donalda Trampa, savetnik za verska pitanja, najbitnije zapadne zemlje do sada. Dakle, pored ruskog ambasadora koji svake godine odlazi, mi smo sad imali i Amerikance tamo i ne samo to, već i manastiri na Kosovu i Metohiji. I takođe, jedna vest možda prolazi tako ne toliko zapaženo, to neotvaranje strateškog dijaloga sa Prištinom između Sjedinjenih Američkih Država gde kaže, gde se kaže da sve ono što je potpisano, da ta strana mora da učini, pa onda mi dovodimo sada ono nešto najbitnije, zajednicu srpskih opština potencijalno ponovo na sto.

Znate, dakle, mi nemamo dijaloga sa sa Prištinom. Zašto ga nemamo?

Zato što ona druga strana ne želi. Ne želi. Amerikanci tu mogu mnogo sudegovati.

S druge strane, gledajte ovo sa Rumunima u Đerdapu 3. Mi smo u jednoj nedelji govorili potencijalno biće i tako dalje. Op, ministarka rudarstva i energetike potpisala memorandum saradnje i tako dalje. Premijer Rumunije Đerdap 3 kao najveća investicija, čini mi se, u stvari kada govorimo o samo infrastrukturnom projektu, najveća reverzibilna hidroelektrana na prostoru Evrope na kojoj se nalaze i solari i vetroparkovi. Čekajte, ko je mogao to ovde da zamisli, znate, ali dobro, vidim ove novine danas, ovaj, to sam, ovaj, dobro, ali niko nije mogao ni da zamisli daće nam se sa Rusima oko Nisa ovako preganjati, daćemo, pa ne preganj, gledajte da l' se mi preganjamo ili ne preganjamo, opet, evo sad, opet, moram Rus da spomenem, odgovoriću na to pitanje, pa ne samo hoću da, da, pa ali vrlo je važno, vrlo je važno kad sam pitao, znaš koja je sad najveća kritika u opoziciji po pitanju Đerdap 3? Danas je napisao u novinama pre jedno tri, četiri dana klimatske promene, vodostaj Dunava, da liće Đerdap 3 uopšte moći da radi. E, mi zapravo pričamo o tome, dakle, o unutrašnjim problemima. A ovo sa Rusima, pa toće se rešiti. Evo, 1.

avgust dolazi sada. Oni su, slažem se, ja se drago slažem s tobom.

Dakle, oni su trebali prvo, hej, braćo Srbije, da li želite da kupite? Nema problema.

Završena priča. Već odavno bi bilo sve gotovo. Ali opet, mi ne znamo dubinski šta se sve tu dešava. Amerikanci, Rusi, Amerikanci tada, Rusi tada, Mađari u tom, u tom momentu, Fides, Orban i tako dalje. Sad više ne, mi ne znamo šta se tu dešava.

Znate, Mađarska više nije ista ona što je bila pre do pre četiri meseca kao platforma i za Ameriku i za Rusku Federaciju. Dobro, ali ja, ja sam malo optimističan sada, Drago, po pitanju Srbije. Sad si optimističan? Ja sad baš nisam.

Datum: 23.07.2026

Medij: K1

Emisija: Uranak/k1

Autori: Redakcija

Teme: Evropska banka za obnovu i razvoj (EBRD)

	Početak	Trajanje
Emisija	23.07.2026 07:00:00	480:00
Prilog	23.07.2026 08:23:00	40:22

Naslov: Gosti - Nebojša Obrknežev i Sava Stambolić

Pa ne znam zašto, Drago. Pa zato što jačaju odnosi sa Amerikancima, a Rusima od kao da se Aljaska nije desila, je l' tako? Hajte, molim vas. Dakle, dubinski se bav, desilo se svašta, Drago. Pa je l' vi, pa je l' šta, je l' šta zacrtano u tom enkoriđu što ti vidiš sad da se ispunjava? Čekajte, čekajte. Ja ne znam šta su tamo oni razgovarali. Nisam imao doušnike, je l' tako? Niko nije imao od nas, da se razumemo. Pa ne, ali ti ne osećaš da negde dubinski isključivo između Amerikanaca i Rusa postoji jedna vrsta saradnje. Veruj mi, meni je to toliko konfuzno.

Ne, pomislim da je to saradnja sve vreme. Da li, da li recimo misliš da postoji tu neki određeni odnos, razmene i mišljenja, razmišljanja, podele sveta, ko kome šta i tako dalje?

Taman pomislim kako su podelili nešto i onda, onda mi ništa ne bude. Izvinjavam se što sam malo ušao u ulogu voditelja, ali prosto me interesuje. Dakle, jer razlika administracije koja je bila pod Bajdenom u ovome sada što ja govorim, to što nismo mogli da spomenemo, tu se tačno videlo jedna čelična konstrukcija između Ruske Federacije i Sjedinjenih Američkih Država.

A zašto odjednom ima Evropa konfrontaciju sa Sjedinjenim Američkim Državama?

Analitičar, pogotovo si veš da mi izbegneš odgovor kad hoću nešto da te pitam.

A šta si me pitao? Znači, ne, ja te o, o, o, baš pitam direktno.

toću pitati i vas slavo. Dakle, nama jačaju odnosi sa Amerikancima.

Amerikanci ovde žele jači uticaj koga nije bilo do sada. Jači uticaj Amerikanaca znači smanjenje uticaja ruskog i kineskog. Rusi najjači uticaj ovde imaju preko Nisa.

Što mi je sad logično da kažem, sad tek neće hteti da se dogovore. Pa valjda bi onda trebalo neko da kaže: "Počecemo, otpocecemo strateški dijalog sa vama, ali kao Evropa morate, ne znam, da prekinete sporazum o slobodnoj trgovini sa Narodnom Republikom Kinom." Morali ste, polako, polako, polako.

Morali ste da rešite pitanje Nisa. Ne mogu Rusi tu da budu. Tako vidite da sve može.

Ko? Pa Amerikanci nisu uslovljavali. Da.

Nisu uslovljavali. Nema uslovljavanja. Govorimo o drugačijim politikama.

Rekli malopre da su se promenili. Videli ta politika uslovljavanja ne ide.

Pa sad idu fino. Pa je, pa je, pa je l' Drago, sam si odgovorio na na svoje pitanje.

Ma da. Znači, skroz je drugačija konstatacija o Americi sada nego li pre četiri ili tri godine. Sve u redu. Nema politike uslovljavanja.

Samo mi reci kako, kako izgleda i prihvatanje. Savo je, Sava je rekao najbitnije.

Dakle, dobro sam slušao šta je govorio. prihvatanje realnosti na terenu.

Realnost na terenu je takva kao što tvoje bilo prvo pitanje ove emisije, a to jeste centar ovoga dela sveta, ovoga, da kažemo, Evrope jeste Beograd. I što bi se sad iz nekog iz tog centra povlačio? Pa naravno, nemaju nameru da se povlače.

To su jasno pokazali. Ali dobro je to što to nas za sada, to je očigledno, NIS je postao geopolitička tačka, nekog oslonca i nekakvog, nekakvih sudara raznih interesa i to je odnos između Amerikanaca i i Rusa. I koliko god, ako vidimo da i dalje OFAK produžava taj rok, daje prostora za dogovor, onda znamo da Amerikanci tu daju Rusima određeni prostor da ili nastave tu da budu prisutni ili da nađu nekog drugog partnera. Ako Amerikanci tu budu zaoštravali, ondaćemo morati da se, znači, ako budu skraćivali te rokove, određivali neke crvene linije, ondaćemo i mi morati da se određujemo spram toga.

Ali za sada, dakle, to je očigledno su oni tu, što kaže i Nebojša, u ozbiljnim nekim odnosima i razgovorima i procenjuju i jedni i drugi gde bi bilo najbolje sa tom naftnom industrijom da se, jer imaju svi neki tu interes. Pazite, nije uopšte isključeno da kroz ovaj strateški dijalog naš sa Amerikancima i kroz, naravno, kontakte koje oni imaju, oni dođu do nekakvih drugih aranžmana.

Dobro, ali kako izgleda verzija i Vuk City ovce na broju? Pa to su, to je veoma teško.

Vidite, ono što je meni najvažnije, to sam uvek govorio kad je pitanje NIS u pitanju.

Ja znam da država Srbija, da predsednik Vučić neće dozvoliti da naš narod ima samo zahvaljujući toj politici. Mi nismo za ovih godinu i po, koliko ovo traje, ni osetili ni šta se, ljude da pitate, ne znaju ni šta se dešava. Znaju, eto, to nešto se tu spominje, NIS ima jedino što su osetili da ne mogu da plate karticom, je l' i to je suština te politike.

Znači, u najvećim geopolitičkim pritiscima i lomovima mi uspevamo da ne budemo nekorektni prema Ruskoj Federaciji, da ne posežemo za nekim anticivilizacijskim stvarima koje su protiv kapitalističkog poretka u svetu i tako dalje, poput nacionalizacije. Ali divno, samo nemojte mi vi sad, utvrđivati ono što već svi znamo. Recite mi kako izgleda u vreme end game, kako izgleda.

To niko ne zna. Videćemo štaće biti na kraju. Ja je samo, samo hoću da kažem da je fascinantno i veoma

Datum: 23.07.2026

Medij: K1

Emisija: Urank/k1

Autori: Redakcija

Teme: Evropska banka za obnovu i razvoj (EBRD)

	Početak	Trajanje
Emisija	23.07.2026 07:00:00	480:00
Prilog	23.07.2026 08:23:00	40:22

Naslov: Gosti - Nebojša Obrknežev i Sava Stambolić

pohvalno što do sada nismo morali ništa da lomimo preko kolena.

Ja verujem daće, zbog odnosa Amerikanaca i Rusa, to stanje potrajati, ako Bog da, i do kraja u rusko-ukrajinskog sukoba. Kako vam izgledaju? E, dobro.

Kako vam izgledaju odnosi Amerikanaca i Rusa? Evo, definišite mi ih vi, pošto ja ne mogu. Pa oni su veoma složeni. I dalje nisu, ovaj, otvoreno prijateljski i partnerski, ali su mnogo bolji nego što su bili ta amplituda od Enkoridža do danas.

Pa vidite, Amerikanci suštinski prvo i dalje ne doniraju ništa, ne daju besplatno ništa Ukrajini.

Smanjili su, dakle, svoju podršku na svim platformama i ne robuju više. Nema prijema za Zelenskog u Kongresu, aplauza koji traju po pet minuta. Dakle, ti ratoborni, da kažemo, predstavnici američke elite koji su gurali taj sukob u Ukrajini, se više ne pojavljuju. Prosto nemaju toliko više medijski prostor. Tramp se bavi nekim drugim stvarima. Sa predsednikom Putinom je imao razgovor od dva sata nedavno. Tu su oni isto nešto razmatrali. Ja mislim da Amerikanci to ovako gledaju. prijatelji naši ruski, ukoliko želite da neke stvari realizujete, možda i ono nešto o čemu smo ranije pričali, morate da budete snažni. Morate da imate, što kažu Amerikanci, ništa ne uspeva kao uspeh. Ostvarite određene uspehe, paćete biti.

A sa druge strane, isto kažu i Evropljanima i Ukrajincima, i vi isto, ko hoćete neke interese da ostvarite, ostvarite, budite snažni, borite se. Ukrajinci tu imaju određene rezultate, ali Amerikanci stoje, oni puštaju sve i njima, u principu, je to do sada, od samog početka sukoba, donosilo korist. Kupuje se njihovo oružje. Oni, zbog situacije sa naftom, su imali, sada su sebi sami napravili problem u Iranu. Ali što se tiče ukrajinske priče, njima je u suštini dovoljno da tu samo naprave korak unazad i gledaju Evropu kako se iscrpljuje.

Gledaju Ruse isto kako gube neke svoje pozicije. Dok se ta Evropa iscrpljuje, nama odavde ne jenjava pritisak da se usklađujemo sa tom politikom Evropske unije.

Šta radimo? Pa se usklađujemo po pitanju te, po pitanju spoljašnje politike.

Dakle, tačno smo podvukli liniju što se tiče Rusije. Znae, kada neko vas mora da prihvati, tako i vas je neko prihvatio, kad govorim o Americi. Ja iskreno to mislim.

Znae, prosto su prihvatili nas kao takve da mi imamo odnose i sa ovima i sa onima, duboko, duboko utemeljene.

Kad vas neko tako prihvati, onda sve mnogo lakše i bolje ide. Znae, kada govorimo ova dva dobra stara druga, smo malopre, malopre videli na pokrivalicama. Mislim da oni znaju šta rade.

Apsolutno samubeđen u tome. I zato vi vidite, pazite, vi vidite, ta, ta tu jednu konfrontaciju između evropsk, Evrope i Sjedinjenih Američkih Država prema američkim investicijama u Albaniji, u Bosni i Hercegovini. O tome pričam sad kako blokira, ne blokira gasovod.

Ko bi mogao da pomisli da preko Hrvatske, Mostara do Zvornikaće doći, bi trebalo da dođe zapravo gasovod unutar Federacije Bosne i Hercegovine. Ko je mogao da pomisli 20 milijardi dolara da Amerikanci hoće da ulože u Albaniju što se tiče energetike? Znae, došlo je to neko novo vreme, neka nova era. Nismo mogli ni da zamislimo daćemo ponovo da jačamo odnose sa Amerikancima pre 10 godina. Pa znae, i oni neka nas sagledavaju kao do Halijarda i biće odlično.

A Evropska unija, ako hoće da se pita na ovom prostoru koće kako da sarađuje sa Amerikancima, nek nas neko sve primi u Evropsku uniju, paćemo onda mi da poštujemo njihove standarde i da moramo da pitamo njih.

A sad moramo da ispoštujemo vreme. Moramo na vesti. Hvala.

Hvala. Hvala na razgovoru. Idemo na Tanjug, slušamo vesti.

